

**Să luăm calea
savourării lui Cristos
ca pom al vieții**

Conferința pentru Europa Centrală, Europa de Est și Balcani

23-25 septembrie 2022

București, România

PROGRAMUL CONFERINȚEI

23 septembrie — 25 septembrie 2022

Vineri

Părtășie și rugăciune ----- 19:00-21:00

Sâmbătă

Mesajul 1 ----- 9:00-11:00

Mesajul 2 ----- 11:30-13:30

Mesajul 3 ----- 16:00-18:00

Ziua Domnului

Masa Domnului ----- 9:00-9:45

Mesajul 2 ----- 10:00-12:00

©2022 *Living Stream Ministry*
Folosit cu permisiune. Vă rugăm nu multiplicați, nici nu distribuiți.

AFIRMAȚII CHEIE

Mâncatul pomului vieții, și anume
savourarea lui Cristos ca rezerva noastră de viață,
ar trebui să fie lucrul primordial în viața de biserică.

Cei doi pomi din Geneza 2:9 — pomul vieții
și pomul cunoștinței binelui și răului —
reprezintă două principii — principiul vieții
și principiul cu privire la ceea ce este corect și greșit.

Recâștigarea Domnului este o recâștigare
a faptului de a-L iubi pe Domnul Isus cu prima dragoste,
cea mai bună dragoste și a-L mânca pe Domnul Isus
ca pom al vieții pentru zidirea
Trupului organic al lui Cristos,
care este zidirea Noului Ierusalim
ca țel al economiei eterne a lui Dumnezeu.

În calitate de reproducere a lui Cristos ca pom al vieții,
noi, credincioșii în Cristos și copiii lui Dumnezeu,
nu avem doar viața eternă
și putem experimenta viața eternă,
ci de asemenea putem împărți această viață
altor membre ale Trupului lui Cristos.

1. O, ce glorios și ce sfânt!
Viața este Dumnezeu!
Fără limite, puternic,
Plin de îndurare, pur!
Dragostea, lumina, firea-I,
Toate sunt în viața Sa.
2. O, ce har, Dumnezeu Însuși
Este viață pentru om!
El a pus în om și un duh,
Să-mplinească al Său plan.
E-a inimii Lui dorință
De om să fie primit.
3. Dumnezeu ca viață curge
Către om, ce har bogat!
Nu mai este-ascuns în taină,
Omului S-a arătat,
În carne și-apoi în Duhul
Să cunoaștem viața Sa.
4. Ce-accesibil! În Cristos
Dumnezeu S-a încarnat;
Omul a putut să-L vadă,
Prin El viață a aflat.
Mort și înviat, El intră
În om, spre-a fi viața sa.
5. Dumnezeu în Duh ca viață
Omului S-a arătat!
O! Ce preschimbare, iată —
El ca Duh e cunoscut;
El condamnă și inspiră,
Și Își face casă-n om.
6. Ce scump lucru-i să-L
cunoaștem
Pe Triunul Dumnezeu!
Tatăl a venit în Fiul,
Care-n Duhul curge-acum.
Când în oameni Duhul intră,
Dumnezeu este primit.
7. Ce mister! Dumnezeu Însuși
Curge în mine acum!
A venit în inima mea,
Însăși viața mea a fi.
Aleluia! Aleluia!
Ne-ncetat Îl voi slăvi!

1. Dumnezeu vrea ca să-mi fie
Ajutor deplin;
Cu El trebuie să fiu deci
În duh unit.

Bogăția și Ființa-I
În Duhul curg;
Mereu exersându-mi
duhul,
Pot să-L cunosc.
2. Bogăția firii Sale
El mi-a dăruit;
Doar să Îl ating în duhu-mi,
Și-am s-o cunosc.
3. Cu mintea poți înțelege,
Dar în duh atingi;
Cine nu și-l folosește,
Pierde mult.
4. Trebuie, de-ascult mesaje,
Să mă rog în duh;
Astfel digerez cuvântul
Pe deplin.
5. Când vin să citesc Cuvântul,
În duh să-L ating!
Dacă nu-i decât în minte,
Cuvântu-i mort!
6. O, ce bogății divine
În Duh strălucesc!
Și, doar exersându-mi duhul,
Eu le primesc.

INTRODUCERE: SĂ LUĂM CALEA SAVURĂRII LUI CRISTOS CA POM AL VIEȚII

Părtășie crucială din partea fratelui Lee

„Pomul vieții Îl reprezintă pe Cristos care împarte viață omului și care îi produce omului plăcere și îl satisface” — *Studiul-viață Geneza*, pag. 143.

„Singurul lucru de care avem nevoie este de a ne bucura de Domnul ca pom al vieții” — *Pomul vieții*, pag. 22.

„În mai 1943 [...] am contractat un caz serios de tuberculoză. [...] Am văzut pomul vieții în timpul celor doi ani și jumătate de boală. În timpul acelor doi ani și jumătate am văzut că în recăștigarea Domnului și în lucrarea Sa ducem lipsă de viață. Fiecare fel de problemă, indiferent care ar fi ea, este rezultatul unei insuficiențe de viață. Când am văzut acest lucru, am fost foarte plin de remușcări, am mărturisit mult și am avut o pocăință amănunțită înaintea Domnului și de asemenea am avut multe tratări înaintea Sa. [...] Mesajele despre pomul vieții au mântuit mulți sfinți și de asemenea au eliberat mulți frați și surori din Nanking. Datorită celor patru ani de tulburare din biserica din Shanghai, sfinții fuseseră deznădăjduiți și deprimați timp de mulți ani și nu au fost în stare să facă nimic. Aceste mesaje le-au eliberat duhul și le-au iluminat inima. [...] Îi mulțumesc Domnului că prin mesajele despre pomul vieții, biserica din Shanghai a fost vindecată. [...] Mesajele despre pomul vieții au pus o temelie pentru trezirea bisericii din Shanghai” — *The History and Revelation of the Lord's Recovery*, vol. 1, pp. 130, 133, 135, 138.

„Mâncatul pomului vieții, și anume savurarea lui Cristos ca rezerva noastră de viață, ar trebui să fie lucrul primordial din viața de biserică” — Apoc. 2:7, nota de subsol 6, par. 4.

„Starea rea a celor răi este faptul că ei nu vin la Domnul pentru a-L mânca și savura pe Domnul. [...] Ei fac multe lucruri, însă nu vin să-L contacteze pe Domnul, să-L ia pe El, să-L primească, să-L guste și să-L savureze. În ochii lui Dumnezeu, nimic nu este mai rău decât acest lucru” — Isa. 57:20, nota de subsol 1.

Intenția lui Dumnezeu pentru om a fost să Se dea pe Sine ca pom al vieții omului ca omul să-L savureze. „A vedea că Dumnezeu vrea ca noi să-L savurăm pe El și că nu vrea să facem vreun lucru pentru El înseamnă a vedea că viața creștină este un lucru care ține de savurare. [...] Dacă concepția noastră este schimbată astfel încât să vedem aceste două puncte, ne va fi ușor să trăim o viață a savurării lui Dumnezeu” — *The Vision of the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil*, pag. 60.

„Dacă vrem să luăm calea savurării lui Dumnezeu, trebuie să avem o schimbare de concepție. [...] Dacă vrem să intrăm în realitatea savurării lui Dumnezeu, trebuie să vedem o viziune care controlează. [...] Doar la vârsta de patruzeci de ani mi-a revelat Domnul calea de a-L savura. Am fost dezamăgit că timp de douăzeci de ani, majoritatea timpului și energiei mele fuseseră irosite. Majoritatea rugăciunilor mele nu au avut nicio valoare, iar timpul pe care l-am petrecut citind Biblia și alte cărți spirituale a fost de asemenea fără nicio valoare. În acel moment mi-am dat seama că modul nostru de a lucra a fost greșit și că modul nostru de urmărire spirituală a fost de asemenea greșit. [...] Deoarece am suferit o mare pierdere prin faptul că am luat calea greșită, nu vreau ca alții să repete aceeași greșeală. Sper ca alții să poată lua calea savurării lui Dumnezeu. Îi implor pe sfinți să nu mai ia calea greșită. Ar trebui să luăm în considerare vechea noastră cale pe care o urmărim. Trebuie să avem o schimbare drastică a concepției. Trebuie să avem o viziune care controlează” — *The Vision of the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil*, pag. 51.

Mesajul unu

**Să luăm calea savurării lui Cristos
ca pom al vieții
pentru îndeplinirea economiei eterne a lui Dumnezeu**

Lectură biblică: Gen. 2:7-9; Apoc. 2:7; 22:14; Ioan 1:4; 14:6a; 10:10b; 6:35, 57, 63

I. În Geneza 2 vedem două alegeri înaintea omului — pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului — vv. 7-9:

- A. Cei doi pomi arată că în acest univers există două voințe, două surse și două posibilități pe care omul să le aleagă cu voia sa liberă — comp. cu Deut. 30:19-20.
- B. Pomul vieții îl simbolizează pe Cristos, întruparea Dumnezeului Triunic, ca viață pentru om sub formă de hrană pentru ca omul să-L savureze și să fie constituit cu El pentru gloria Sa, expresia Sa corporativă, îndeplinind astfel intenția originală a lui Dumnezeu conform economiei Sale eterne — Gen. 1:26; Isa. 43:7; Gen. 2:9; Apoc. 2:7; 22:14; Ioan 1:4; 14:6a; 10:10b; 6:35, 57, 63; Apoc. 21:10-11; comp. cu 4:3:
 - 1. Pomul vieții, pomul lui Dumnezeu, pomul-Dumnezeu este centrul universului.
 - 2. Vechiul Testament începe cu pomul vieții (Gen. 2:9) și Noul Testament se sfârșește cu pomul vieții (Apoc. 22:2, 14); astfel, gândul că Dumnezeu este viața omului străbate întreaga revelație divină.
 - 3. Faptul că Dumnezeu a plasat omul în fața pomului vieții arată că Dumnezeu a vrut ca omul să îl primească pe El ca viață a lui mâncându-L în mod organic și asimilându-L în mod metabolic, astfel încât Dumnezeu să poată deveni însuși constituentul ființei omului — Ioan 6:57, 63; Ier. 15:16; Mat. 4:4.
- C. Pomul cunoștinței binelui și răului îl simbolizează pe Satan ca sursa morții pentru om — Evr. 2:14:
 - 1. El de asemenea simbolizează toate lucrurile separat de Dumnezeu, întrucât orice lucru care nu este Dumnezeu Însuși, inclusiv lucrurile bune și chiar lucrurile scripturale și lucrurile religioase, pot fi utilizate de Satan, cel subtil, ca să-i aducă moarte omului — Ioan 5:39-40; 2 Cor. 3:6b.
 - 2. Binele și răul nu sunt simbolizate de doi pomi, ci de un singur pom, al doilea pom; astfel, căutarea binelui în afara lui Dumnezeu îi aparține lui Satan.
 - 3. Binele autentic este Dumnezeu Însuși; astfel, a-L câștiga pe Dumnezeu este egal cu a câștiga binele autentic — Mat. 19:17a; Marcu 10:17-18; Ps. 16:2.
- D. Pomul vieții îl face pe om să fie dependent de Dumnezeu (Ioan 15:5), dar pomul cunoașterii îl face pe om să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu și să fie independent de El (comp. cu Gen. 3:5):
 - 1. Mâncatul arată dependența; faptul că Dumnezeu este hrana noastră, simbolizat de pomul vieții, arată că trebuie să depindem în mod continuu de Dumnezeu.
 - 2. Pomul cunoștinței arată independența; în ochii lui Dumnezeu, primul și cel mai mare păcat al omului este independența.
- E. Cei doi pomi rezultă în două linii, două căi — calea vieții și calea morții — care străbat întreaga Biblie și se termină în cartea Apocalipsa:
 - 1. Moartea începe cu pomul cunoștinței (Gen. 2:17) și se termină cu lacul de foc (Apoc. 20:10, 14).
 - 2. Viața începe cu pomul vieții și se termină cu Noul Ierusalim, cetatea apei vieții — 22:1-2.

II. Trebuie să rămânem pe calea vieții, linia vieții, în menținerea vieții prin savurarea lui Cristos ca pomul vieții pentru clădirea lui Dumnezeu în viață

prin creșterea noastră în viață — Ioan 10:10b; Apoc. 22:1-2; Efes. 4:16; 2:21-22; Col. 2:19:

- A. Rămânem pe calea vieții prin trăirea și slujirea conform principiului vieții, nu conform principiului pentru ceea ce este corect și greșit:
1. Trebuie să trăim și să acționăm conform simțului interior al vieții din duhul nostru, călăuzirea vieții, nu conform cu ceea ce este corect și greșit — Rom. 8:6; 2 Cor. 2:13.
 2. Standardul trăirii creștine este prezența Cristosului locuitor în interior dinăuntru nostru; nu este vorba despre ceea ce este corect sau greșit, ci dacă viața divină din interiorul nostru este sau nu de acord cu un lucru — Mat. 17:3, 5, 8; comp. cu Mal. 2:15-16.
- B. Rămânem pe calea vieții iubindu-L pe Domnul până la cel mai înalt grad, trăgându-i pe alții să alerge după El — Marcu 12:30; Cânt. Cânt. 1:4a:
1. Pentru a-L savura pe Cristos ca pomul vieții, trebuie să Îi spunem tot timpul: „Doamne Isuse, Te iubesc”; dacă avem o dragoste înflăcărată pentru Domnul Isus, dându-I primul loc în toate lucrurile, vom savura tot ceea ce este El — Apoc. 2:4-5, 7.
 2. Pentru a-L savura pe Cristos ca pomul vieții, trebuie să-i logodim pe oameni cu El, aducându-i în aprecierea, dragostea și savurarea autentică a persoanei prețioase a Domnului Isus — 2 Cor. 11:2-3.
- C. Rămânem pe calea vieții mâncându-L pe Isus prin citirea cu rugăciune a Cuvântului, contemplarea cuvântului și împărțirea cuvântului ca Duhul întru alții prin exersarea duhului nostru de credință — Ioan 6:57, 63; Ier. 15:16; Ps. 119:15; Mat. 4:4; 24:45; 1 Cor. 2:4-5, 13:
1. Trebuie să Îl savurăm în Cuvânt dimineața devreme pentru a avea un nou început al fiecărei zile și trebuie să primim cuvântul Său cu considerare profundă și amănunțită — Ps. 119:15, 147-148; comp. cu Lev. 11:3.
 2. Trebuie să Îl vorbim pe Cristos oamenilor de tot felul, zilnic la timp și ne la timp (Fapte 5:42; 8:4; 2 Tim. 4:2) și să ne străduim cu disperare să formăm un obicei de a vorbi în orice întâlnire (1 Cor. 14:26, 4-5, 12, 31).
- D. Rămânem pe calea vieții savurându-L pe Dumnezeu Triunic ca lege a Duhului vieții cu capacitatea ei divină — Rom. 8:2; Ier. 32:39:
1. În grădina Edenului cu cei doi pomi, vedem viața, binele și răul; suntem o grădină a Edenului în miniatură cu legea Duhului vieții în duhul nostru, legea binelui în mintea noastră independentă naturală și legea răului din carnea noastră — Rom. 7:23; 8:2, 16.
 2. Trebuie să „pornim întrerupătorul” legii Duhului vieții prin umblarea conform duhului și fixarea minții noastre asupra duhului pentru distribuirea Dumnezeului Triunic ca viață în ființa noastră tripartită — vv. 2, 4, 6, 10-11.
- E. Rămânem pe calea vieții prin trăirea în înviere, în realitatea bisericii ca Trup al lui Cristos, simbolizat de lampadarul de aur ca un pom al vieții învierii; acest lucru este pentru a putea purta gloria lui Dumnezeu pentru expresia lui Dumnezeu ca fiind cetatea vieții, Noul Ierusalim — Efes. 1:22-23; Exod 25:31-40; Apoc. 1:11-12; 21:10-11.

III. Calea unică pentru noi să fim biruitori este să-L mâncăm și să-L savurăm pe Cristos ca pom al vieții astfel încât să putem fi transformați în viață pentru a deveni copilul de parte bărbătească pentru a manifesta victoria lui Cristos și pentru ca noi să devenim mireasa pentru satisfacția lui Cristos — 2:7, 17; 3:20-21; 12:5-12; 19:7-9; 22:2, 14.

1. Un râu ce curge și un pom,
Edenice imagini sunt;
Surse de hrană pentru om,
Ca să trăiască-n veci.

Dumnezeu mi-e rezerva-n Cristos;
Ca Duh, El mă hrănește mereu;
Din El în duh dacă mă înfrupt,
De viață plin voi fi.
2. Cristos prin pom simbolizat,
E hrană vie pentru om;
Ca savurând pe Dumnezeu,
Să fie împlinit.
3. Duhu-i prin râu reprezentat
Spre-a fi în duhul omului,
Ca el cu Dumnezeu umplut,
Să fie sfânt în veci.
4. Acest Cristos e viața mea,
Ca Duh în min' trăiește El;
Cu El să fiu eu contopit,
Chipul Său să-L exprim.
5. Pe-acest Cristos Îl voi mări,
Duhu-I voi asculta mereu,
Gloria Sa o voi vesti,
Umplut cu harul Său.

1. Bea din apa vieții care curge azi din tron;
Și mănâncă cu credință din al vieții pom;
Uite, nu-i nevoie de lumina soarelui,
Căci aceea noapte nu-i!

Vino, o, vino, căci și tu ești chemat,
Vino, o, vino, oricând ești însetat,
Duhul și Mireasa cheamă pe oricine vrea
Din apa vieții să bea!
2. Cristos este-acum izvorul apei râului;
Cristos este pomul, dar și rodul pomului;
Cristos este și lumina pe al nostru drum:
Cristos e totul acum!
3. Hainele ni le spălăm ca din pom să mâncăm;
Și din râul vieții setea să-ne-astâmpărăm;
Duhul nostru-l exersăm să-L experimentăm.
O, ce Cristos avem!
4. Când suntem constituiți cu viața din Cristos,
Frații sunt în unitate, totul e frumos;
Iar biserica-L exprimă doar pe Dumnezeu,
Slavă Lui mereu!

Cei doi pomi și cele două principii de trăire

Lectură biblică: Gen. 2:9; Evr. 4:12; 1 Cor. 2:14-15; Rom. 8:4, 6; Efes. 4:18-19; 2 Cor. 11:3

I. Cei doi pomi din Geneza 2:9 — pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului — reprezintă două principii de trăire:

- A. Cei doi pomi arată că un creștin poate trăi conform cu două principii diferite — principiul care ține de ceea ce este corect și greșit sau principiul vieții — 1 Cor. 8:1.
- B. A fi creștin nu este un lucru ce ține de principiul privind ceea ce este corect și greșit, principiul binelui și răului, ci este legat de principiul vieții — 1 Ioan 5:11-13, 20.
- C. Când L-am primit pe Domnul Isus și am câștigat o nouă viață, am obținut un alt principiu de trăire — principiul vieții; dacă nu cunoaștem acest principiu, vom pune deoparte principiul vieții și vom urma principiul privind ceea ce este corect și greșit.
- D. A fi un creștin nu înseamnă să ne întrebăm dacă ceva este corect sau greșit; înseamnă a verifica cu viața din interiorul nostru de fiecare dată când facem ceva — Rom. 6:6; Efes. 4:18-19.

II. Viața noastră creștină se bazează pe o viață interioară, nu pe un standard exterior cu privire la ceea ce este corect sau greșit; principiul nostru de trăire este interior și nu exterior:

- A. Dacă trăim prin principiul referitor la ceea ce este corect și greșit, suntem la fel ca oamenii lumefști — v. 17.
- B. Ceea ce este corect și greșit nu este hotărât de standard exterior, ci de viața interioară.
- C. Nu ar trebui să evităm doar tot ceea ce este rău, ci și tot ceea ce este doar bun:
 - 1. Creștinii pot face doar ceea ce vine din viață; există lucruri rele, lucruri bune și lucruri ale vieții — Ioan 1:4, 10:10; 1 Ioan 2:25; 5:13.
 - 2. În Geneza 2:9 „binele și răul” sunt puse împreună ca o singură cale, în timp ce „viața” este o altă cale.
 - 3. Există un standard care este mai înalt decât standardul binelui; acesta este standardul vieții — Ioan 11:25; 1 Ioan 5:11-12.
 - 4. Standardul trăirii creștine nu tratează doar toate lucrurile rele, ci de asemenea lucrurile bune și corecte.
 - 5. Multe lucruri sunt corecte conform standardelor umane, dar standardul divin le declară greșite deoarece ele duc lipsă de viața divină.
- D. Trăirea creștină se bazează pe viața interioară — Rom. 8:2, 6, 10-11:
 - 1. Niciun creștin nu ar trebui să hotărască ceva separat de viață — 1 Ioan 5:13.
 - 2. Orice lucru care crește viața interioară este corect, iar tot ceea ce descrește viața interioară este greșit.
 - 3. Cărarea noastră este viața lui Dumnezeu, nu ceea ce este corect și greșit; diferența dintre aceste două principii este imensă, iar contrastul de aici este mare.
 - 4. Singura întrebare pe care trebuie să o punem este dacă viața divină dinăuntru nostru crește sau scade; acest lucru este cel care trebuie să determine ce cărare luăm.
 - 5. Dumnezeu ne cere să satisfacem viața divină; trebuie să facem lucrurile într-un mod care satisface viața pe care ne-a dat-o Dumnezeu — Ioan 1:4; 3:15.

6. În calitate de creștini, nu ar trebui să ne pocăim înaintea lui Dumnezeu doar pentru păcatele pe care le-am comis; adesea, trebuie să ne pocăim înaintea lui Dumnezeu pentru lucrurile bune pe care le-am făcut.
7. Principiul trăirii noastre nu este unul care diferențiază între bine și rău; trebuie să venim înaintea lui Dumnezeu pentru a determina ce ține de viață și ce ține de moarte — Rom. 8:6; 1 Ioan 3:14.

III. Dacă trăim conform principiului vieții, trebuie să discernem duhul de suflet și să cunoaștem duhul — Evr. 4:12; 1 Cor. 2:14-15:

- A. Domnul care este Duhul este viu, locuitor în interior, lucrează, Se mișcă și acționează în duhul nostru, iar noi suntem un singur duh cu El — 2 Cor. 3:17; Rom. 8:16; 1 Cor. 6:17:
 1. Dacă dorim să Îl cunoaștem pe Domnul într-un mod practic și să Îl experimentăm în viața noastră zilnică, trebuie să învățăm să discernem duhul nostru — 2:14-15.
 2. Dacă nu cunoaștem duhul nostru omenesc, nu putem înțelege mișcarea lui Dumnezeu în interiorul nostru și nu Îl putem urma pe Domnul, deoarece Domnul este Duhul care trăiește înăuntrul duhului nostru — 1 Ioan 2:27; 2 Tim. 4:22.
- B. Trebuie să cunoaștem diferența dintre duhul nostru și celelalte părți interioare ale noastre — Ps. 51:6; Ezech. 36:26; 1 Pet. 3:4.
- C. A face vreun lucru în sufletul nostru, fie că este corect sau greșit, înseamnă a trăi în omul vechi; astfel, trebuie să ne renegăm viața-suflet a noastră, sinele nostru — Mat. 16:24-26.
- D. Când urmăm duhul nostru, Îl urmăm pe Domnul Însuși, deoarece Domnul este în duhul nostru — 2 Tim. 4:22; 1 Cor. 6:17.

IV. Pentru a trăi conform principiului vieții, trebuie să urmăm simțul interior al vieții — Rom. 8:6; Efes. 4:18-19; Isa. 40:31:

- A. Simțul vieții este subiectiv, personal și practic:
 1. Simțul vieții de partea negativă este simțământul morții — Rom. 8:6a.
 2. Simțul vieții de partea pozitivă este simțământul de viață și pace, cu o conștientizare de tărie, satisfacție, odihnă, strălucire și confort — v. 6b.
- B. Sursa simțului vieții este viața divină (Efes. 4:18-19), legea vieții (Rom. 8:2), Duhul Sfânt (v. 11; 1 Ioan 2:27), Cristos care rămâne în noi (Ioan 15:4-5) și Dumnezeu care operează în noi (Fil. 2:13).
- C. Funcția acestui simț al vieții este să ne facă să cunoaștem dacă trăim în viața naturală sau în viața divină și dacă trăim în carne sau în Duhul — 1 Cor. 2:14-15; Rom. 8:8-9; Gal. 5:16-17.
- D. Creșterea în viață a unui credincios depinde de cum tratează simțul interior al vieții — Efes. 4:15; Col. 2:19; 1 Cor. 3:6-7.
- E. Trebuie să ne aducem ființele prin rugăciune în simțul vieții și să trăim sub elementul său care ne controlează, călăuzește și dirijează zi de zi — Rom. 8:6; Efes. 4:18-19; 1 Ioan 2:27.
- F. Cu cât umblăm mai mult conform duhului și urmăm simțul vieții, cu atât mai mult vom trăi conform principiului vieții — Rom. 8:4, 6.

V. Dacă trăim conform principiului vieții, nu vom discerne lucrurile conform cu ceea ce este corect și greșit, ci conform vieții și morții — 2 Cor. 11:3:

- A. Evanghelia lui Ioan evidențiază faptul că pomul vieții este în contrast cu pomul cunoștinței binelui și răului și că nu ar trebui să ne îngrijim de bine sau rău, ci de viață — 4:10-14, 20-21, 23-24; 8:3-9; 9:1-3; 11:20-27.

- B. Cea mai bună cale de a discerne un lucru — secretul discernământului — este să discernem conform cu viață sau moarte; trebuie să învățăm să discernem, să diferențiem lucrurile prin viață și moarte, respingând orice vorbire care ne deposează de savurarea lui Cristos ca resursa noastră de viață și primind slujba autentică a Domnului, care întotdeauna ne întărește în savurarea lui Cristos ca resursa noastră de viață — Rom. 8:6; 2 Cor. 11:3.

493

1. O, Doamne, Tu ești Duhul acum,
Ce-nviorează, viață dă;
Așa bogat ne întărești,
O, ce divin și glorios!
2. O, Doamne, Tu ești Duhul acum;
Cu-a Ta putere eliberezi;
Și prin eliberarea Ta,
Prin legea vieții acum mă îndrepti.
3. O, Doamne, Tu ești Duhul acum
Ce ne transformă, ne umple,
Asemeni Ție ca să fim;
Cu-a Ta lumină ne luminează.
4. O, Doamne, Tu ești Duhul acum,
Ce-Și face casă-n duhul meu,
Se-amestecă cu duhul meu,
Și împreună un duh devin.
5. Învăță-mă cum să-mi exersez
Al meu duh ca să Te-ntâlnesc,
Ca-n Duhul Tău să pot umbla;
Prin realitatea Ta să trăiesc.

**Altoiți în Cristos
pentru a deveni parte din pomul vieții**

Lectură biblică: Gen. 2:9; 1 Cor. 6:17; Rom. 11:17, 24; Ioan 15:1, 4-5

I. Biblia revelează că relația pe care Dumnezeu dorește să o aibă cu omul este ca El și omul să devină unul singur — 1 Cor. 6:17:

- A. De fiecare dată când venim la Biblie, trebuie să exersăm un singur principiu — principiul că Dumnezeu dorește să fie una cu poporul Său ales — Ioan 14:20.
- B. Scopul principal al lui Dumnezeu este să Se facă una cu omul și să Îl facă pe om una cu El — Efes. 4:4-6.
- C. Dumnezeu dorește ca viața divină și viața omenească să fie unite pentru a deveni o singură viață.
- D. Linia centrală a economiei lui Dumnezeu este de a-i face pe Dumnezeu și om, pe om și Dumnezeu, o singură entitate, cei doi având o singură trăire printr-o singură viață, cu o singură natură — Apoc. 22:17.
- E. În încarnarea Sa, Cristos L-a adus pe Dumnezeu într-un om și în învierea Sa El l-a adus pe om într-un Dumnezeu; prin acest lucru, El a îndeplinit contopirea lui Dumnezeu cu omul într-unul singur — Rom. 8:3; 1:3-4:
 - 1. Suntem în Cristos, iar El este în noi; El și noi am devenit o singură persoană — 1 Cor. 12:12.
 - 2. Cristos a devenit noi, iar noi am devenit El — Evr. 2:14, 11.

II. Relația pe care Dumnezeu dorește să o aibă cu omul este ca El și omul să fie altoiți împreună și astfel să devină unul singur într-o unire organică — Rom. 6:3-5; Ioan 15:4-5:

- A. Viața altoită nu este o viață dată la schimb — ea este o contopire a vieții omenești cu viața divină — 1 Cor. 6:17.
- B. În altoire, două vieți similare sunt unite și apoi cresc împreună în mod organic — Rom. 11:24:
 - 1. Deoarece viața noastră umană a fost făcută în imaginea lui Dumnezeu și conform asemănării lui Dumnezeu, ea poate fi unită cu viața divină — Gen. 1:26.
 - 2. Viața noastră umană se aseamănă cu viața divină; așadar, viața divină și viața umană pot fi altoite împreună și trăi împreună.
- C. Pentru ca noi să fim altoiți în Cristos, El a trebuit să treacă prin procesele de încarnare, crucificare și înviere pentru a deveni Duhul dătător de viață — Ioan 1:14; 1 Cor. 2:2; 15:45.
- D. Am fost altoiți întru Cristos ca pomul vieții și această altoire ne-a făcut una cu El — Rom. 11:24:
 - 1. Cristos și credincioșii sunt un singur pom; El este vița, iar noi suntem mlădițele — Ioan 15:1, 5a, 4a.
 - 2. Cristos devine viața, natura și persoana noastră — Col. 3:4, 10-11; Efes. 3:17.
- E. Ca persoane regenerate care am fost altoiți în Cristos, ar trebui să trăim o viață altoită, o viață în care două părți sunt unite pentru a crește organic:
 - 1. De vreme ce am fost altoiți în Cristos, nu ar mai trebui să trăim prin noi înșine; mai degrabă, ar trebui să-I permitem Cristosului pneumatic să trăiască în noi — Gal. 2:20.
 - 2. Nu ar mai trebui să trăim prin carnea noastră sau prin ființa noastră naturală; mai degrabă, ar trebui să trăim o viață altoită prin duhul contopit

— Duhul divin contopit cu duhul omenesc regenerat — 1 Cor. 6:17; Rom. 8:4.

- F. În viața altoită viața umană nu este eliminată, ci este întărită, înnobilită și îmbogățită de viața divină — Gal. 2:20; 4:19; Efes. 3:16-17a:
1. În viața altoită mlădița își păstrează aceleași caracteristici esențiale, dar este întărită, înnobilită și transformată prin altoirea într-o viață mai înaltă — Ioan 15:4-5; Rom. 11:17.
 2. În viața altoită, viața divină lucrează în interiorul nostru pentru a elimina elementele negative:
 - a. Viața divină lucrează într-un mod treptat pentru a elimina tot ceea ce este natural.
 - b. Viața divină înghite defectele și infirmitățile noastre.
 - c. Elementul negativ al dispoziției noastre este omorât, iar apoi, în loc de a lepăda dispoziția noastră, Domnul o înobilează și o folosește.
 3. În viața altoită, viața divină învie creația originală a lui Dumnezeu și înobilează facultățile noastre — Ioan 11:25; Efes. 4:23:
 - a. În timp ce viața divină elimină lucrurile negative, ea lucrează pentru a învia creația originală a lui Dumnezeu.
 - b. În acest fel funcțiile noastre originale — funcțiile care ne-au fost date la creație — sunt restaurate, întărite și înălțate — Gal. 2:20.
 4. În viața altoită, viața divină ne alimentează cu bogățiile lui Cristos în părțile noastre interioare și ne saturează întreaga ființă — Rom. 12:2; 8:29-30.

III. Cristos ca pomul vieții este întruparea lui Dumnezeu ca viață pentru noi, iar după ce am fost altoiți în Cristos suntem uniți cu El în mod organic, și astfel facem parte din pomul vieții — Col. 2:9; Ioan 15:1, 4-5:

- A. Noi nu doar Îl mâncăm pe Cristos ca pom al vieții — noi suntem uniți cu El și suntem parte din El — 1 Cor. 6:17.
- B. Pomul vieții este pentru distribuirea vieții divine în noi; în timp ce noi, mlădițele rămânem în viță, primim distribuirea vieții din pomul vieții și trăim ca parte din pomul vieții — Ioan 15:5; Rom. 8:2, 10, 6, 11; comp. cu Fil. 4:13.
- C. Cristos ca pom al vieții este pentru economia divină ca să Se distribuie întru noi; ca mlădițe ale viței noi rămânem în El, iar El rămâne în noi.
- D. În timp ce rămânem în viță, există o distribuire a lui Dumnezeu în noi, o distribuire a vieții din pomul vieții în mlădițe; această distribuire ne face oameni-Dumnezeu — Rom. 8:10, 6, 11.
- E. A rămâne în Cristos ca viță înseamnă a-L lua pe El ca locuință a noastră, care este cea mai înaltă și cea mai deplină experimentare a lui Dumnezeu; a locui în Cristos înseamnă a face ca ființa noastră să fie în Cristos, luându-L pe El ca totul al nostru — Ps. 90:1; 91:1, 9.
- F. Dacă trăim ca parte a pomului vieții, nu ne vom îngriji de bine și rău, ci de viață și vom discerne lucrurile nu conform cu ceea ce este corect și greșit, ci conform cu viață și moarte — Gen. 2:9, 16-17; 2 Cor. 11:3.

- 1 Ce dulce-i, Doamne, mântuit
În Tine să pot fi!
Nemaivăzut ori auzit,
Ce dar mi-ai oferit!
Divin și tainic Doamne ești,
Dincolo de cuvânt!
Salvarea Ta-i minunată,
De laudă mai presus!
- 2 Străpuns pe cruce pentru noi,
Sânge și apă-a curs;
Ca sfântă viață să primim,
Răscumpărați să fim.
Sângele Tău ne-a curățit,
Ca acceptați să fim;
Regenerați prin viața Ta,
Una vom fi mereu.
- 3 Ești bob divin ce ai murit
Ca altele s-aduci;
Unite, ele-s Trupul Tău,
Și viața Ta o au.
Multiplicarea Ta suntem,
Tu-al nostru conținut;
Prin noi, o Doamne, Tu trăiești,
Manifestat Tu ești.
- 4 Noi Trupu-Ți suntem, poți veni
Ca să Te muți în noi;
În noi Tu casă-Ți vei avea,
Noi — cheazășia Ta.
Inima Ta spre-a mulțumi,
Suntem Mireasa Ta.
Un Trup cu Tine noi suntem.
Acum Te savurăm.
- 5 Când spre-a Te pomeni venim,
Pâinea, vinul vedem;
Pentru răscumpărarea Ta
Mereu Te-om lauda.
Doamne-al Tău Trup suntem făcuți,
Mireasa, casa Ta,
Acum vrem să Te adorăm,
Și laudă să-Ți dăm.

- 1 Iată! Isus șade-n ceruri;
Cristos Domnul e-ntronat;
Înălțat ca om de-a pururi,
Dumnezeu L-a-ncoronat.
- 2 Prin procesul încarnării
Și al morții a trecut.
Ca om, slava învierii
Și-a-nălțării a văzut.
- 3 În El Dumnezeu și omul
Împreună-au locuit;
În El omul este-n ceruri,
Vrăjmășea a pierit.
- 4 Dumnezeu unit cu omul
În om e mărturisit;
Omu-i contopit cu Domnul
Și în El e proslăvit.
- 5 Din Slăvitul Domn din ceruri
Vine Duhul cel compus;
Ce-n Persoană și lucrare
Îl proclamă pe Isus.
- 6 Cel glorificat din ceruri
Cu biserica-i unit;
Ale Sale mădulare
Duhul Său Sfânt le-a zidit.
- 7 Iată-un om e-acum în ceruri,
Domn a toate întronat;
E Cristos, Mântuitorul,
Pentru veci glorificat!

12

- 1 O Tată, sursa vieții ești,
Divin și-așa bogat!
Ca apă vie ce curge
Înspre veșnicie!
- 2 În Fiul Tu Te-ai coborât,
Printre oameni să fii;
În Duhul Tău Tu curgi acum
În noi, prin harul Tău.
- 3 Deși-n păcat și-n răutăți
De Tin' ne-am depărtat,
Tu-n Fiul ne-ai răscumpărat,
Har și viață Tu ne-ai dat.
- 4 Deși-ades Te-am nesocotit,
Și Duhul Ți-am întristat,
Tu totuși ca Duh încă vii,
Ca viață să Te primim.
- 5 Ca Duh în Fiul Tău de-acum
Tu, Tată, Te-ai contopit;
Și-n părtășie Tu ne ungi,
Și-n noi crești tot mai mult.
- 6 Prin dragostea lui Dumnezeu,
Prin harul lui Cristos,
Și prin curgerea Duhului,
Mereu bogați vom fi.
- 7 Ei, Tatăl, Fiul, Sfântul Duh,
De noi Se îngrijesc;
Iubirea Ta noi o cântăm,
Și-n veci Te laudăm.

16

1. O, Tată, ești tânăr mereu,
Și totdeauna nou;
Ca roua-i prospețimea Ta,
Ești viul Dumnezeu!

Tu ești mereu același,
Și nu îmbătrânești;
Prin veacuri fără număr treci,
Și tot mai tânăr ești.
2. O, numai Tu ești Dumnezeu;
Ce nu ești Tu e vechi,
Dar tot cu Tine-i nou și viu,
Deși de veacuri ești.
3. O, Tată, orice dar ne faci,
E noutate-n el;
Și legământul, calea Ta
Sunt noi, și noi rămân.
4. Noua creație suntem,
Inima, duhu-s noi;
Și zi de zi Tu ne-nnoiești,
Căci viață Tu ne ești.
5. Va fi un cer și-un pământ nou,
Și-un nou oraș în el;
Lună de lună fructe noi,
Căci totu-i nou în el.
6. O Tată, Tu ești nou mereu,
Și-n Tine totu-i nou;
Un cântec nou noi Îți cântăm,
Și-o laudă nouă-Ți dăm.

1. Al vieții izvor curge din duhul meu;
Dumnezeul Triunic e el;
Sursa-i e Tatăl meu, Fiul e-al său făgaș,
Duhul viață-mi împarte mereu.

Doamne, curgerea vieții iubesc,
Pentru ea sufletul mi-l jertfesc;
Adâncește Tu curgerea;
Și matură va fi viața mea!
2. El pe iarba cea moale mi-a spus să m-așez;
Lângă ape de-odihnă m-a dus;
Aici lupta, efortul, nu-și au nici un loc;
Eu în curgere sunt fericit.
3. Azi în Locul Prea-Sfânt Domnul meu m-a chemat,
În prezența-I divină să stau;
Un cuvânt dătător de speranță mi-a spus:
„Ești mlădiță în viță, rămâi!”

1. Să curgă duhul meu,
Aș vrea mereu!
O, Doamne, fă să curgă
Duhul meu!
Trecutu-l voi lăsa,
Zidu-l voi dărâma,
Un duh viu voi avea
Doamne, mereu!
2. Să curgă duhul meu,
Aș vrea mereu!
O, Doamne, fă să curgă
Duhul meu!
Să nu mai fiu legat
De sine și păcat,
Ci-n duh eliberat
Doamne, mereu!
3. Să curgă duhul meu,
Aș vrea mereu!
Iată ce îmi doresc,
Doamne, mereu!
Să nu mă mai mândresc,
Să nu mai fiu firesc,
Să nu Te mai opresc
Din duh să curgi!
4. Să curgă duhul meu,
Aș vrea mereu!
Iată ce caut eu,
O, Domnul meu!
Să nu fiu izolat
Și-n sine perfectat,
Ci duhul înviat
Să curgă-acum!
5. Să curgă duhul meu,
Aș vrea mereu!
Aceasta eu Îți cer
Doamne, mereu!
În sine nu voi sta,
Nu-i dau încrederea,
Doresc doar curgerea
Din duhul meu!
6. Să curgă duhul meu,
Aș vrea mereu!
Ruga Tu să-mi auzi,
O, Domnul meu!
Cu Tine-mpărtășit
Tânjesc să fiu zidit
Până voi fi unit
Cu alții-n duh!

Mesajul patru

Să devenim reproducerea lui Cristos ca pom al vieții pentru slujba vieții

Lectură biblică: Ioan 1:4; 12:24; 15:1, 4-5; 1 Ioan 5:16; 2 Cor. 4:12

I. În economia lui Dumnezeu, noi nu suntem doar cei care mănâncă din pomul vieții, ci suntem și mlădițe ale acestui pom și, în cele din urmă, putem deveni un mic pom al vieții, o reproducere a lui Cristos ca pom al vieții — 1 Pet. 2:21; Ioan 1:4; 12:24; 15:1, 4-5:

- A. Intenția lui Dumnezeu este ca toți credincioșii în Cristos să devină o reproducere a lui Cristos, omul-Dumnezeu — 12:24; Rom. 8:29:
 - 1. Pentru a deveni o reproducere a lui Cristos este nevoie să fim născuți din nou din Cristosul pneumatic din duhul nostru și apoi să fim transformați treptat de Cristosul pneumatic din sufletul nostru — Ioan 3:6; 2 Cor. 3:18.
 - 2. Noi devenim reproducerea lui Cristos printr-un proces care implică distribuirea bogățiilor vieții divine în noi și experimentarea lor de către noi — Efes. 3:8; Col. 3:4, 10-11.
 - 3. Pentru a deveni o reproducere a lui Cristos ca model al nostru, trebuie să-L experimentăm pe Cristos ca fiind Cel care trăiește în noi, fiind format în noi și făcându-Și domiciliul în inimile noastre — Gal. 2:20; 4:19; Efes. 3:16-17a.
 - 4. Pe măsură ce devenim o reproducere a lui Cristos, în mod spontan Îl vom trăi pe Cristos prin rezerva abundantă a Duhului Său — Fil. 1:19, 21.
- B. În Geneza 2:9, pomul vieții era unic, dar pomul vieții a fost sădit în noi și crește în noi, făcându-ne să devenim un mic pom al vieții.

II. Fiind reproducerea lui Cristos ca pom al vieții, noi avem slujba vieții — 1 Ioan 5:16; 2 Cor. 4:12:

- A. Deoarece suntem credincioși în Cristos și copii ai lui Dumnezeu, nu numai că avem viața veșnică și putem experimenta viața veșnică, dar putem și împărți această viață altor membre ale Trupului lui Cristos — 1 Ioan 5:11-16.
- B. A împărți viață înseamnă a da viață; când avem un surplus de viață, putem împărți din această rezervă altora — 1:1-2; 2:25; 5:11-13, 16.
- C. Slujirea în biserică este o slujire de împărțire a vieții — slujirea de a împărți altora viața divină — 2 Cor. 4:12:
 - 1. Trebuie să ne impresioneze acest lucru și să privim la Domnul ca slujirea noastră să devină o cale de ieșire a vieții Sale — Ioan 11:25; 1 Ioan 1:2.
 - 2. Viața pe care o împărțim altora este în Duhul, Duhul este contopit cu duhul nostru, iar viața lui Dumnezeu este localizată, rămâne și crește în duhul contopit — 1 Cor. 15:45b; 6:17; Rom. 8:4:
 - a. Pentru a-i alimenta pe sfinți cu viață trebuie să ne eliberăm duhul, deoarece viața divină este în duhul nostru contopit — 7:6; 1:9.
 - b. Dacă duhul nostru nu poate fi eliberat, viața divină nu are nicio cale de a fi eliberată — 8:10.
- D. Pentru a trăi ca o reproducere a lui Cristos ca pom al vieții trebuie să fim profund impresionați de necesitatea de a fi capabili să împărțim viață — 1 Ioan 5:11-16:
 - 1. Slujirea pe care Dumnezeu o dorește de la noi nu se concentrează pe a face o lucrare, ci pe împărțirea vieții — v. 16.
 - 2. Pentru a împărți viață altora, trebuie să fim uniți cu Cristos, să rămânem în Cristos și să-I dăm teren în noi pentru a ne umple, astfel încât viața,

natura, plăcerile și înclinația Sa să devină viața, natura, plăcerile și înclinația noastră — 2:27; Efes. 3:16-17.

- E. A împărți viață înseamnă a avea curgerea în afară a vieții; slujirea noastră este curgerea lui Dumnezeu pentru alimentarea altora cu viața divină — Ioan 19:34; 7:37-39:
1. Viața este conținutul lui Dumnezeu și curgerea lui Dumnezeu; conținutul lui Dumnezeu este ființa lui Dumnezeu, iar curgerea lui Dumnezeu este împărțirea Lui Însuși ca viață în noi — Efes. 4:18; Apoc. 22:1.
 2. Pentru ca viața să fie eliberată din duhul nostru, omul nostru exterior trebuie să fie tratat și zdrobit — 2 Cor. 4:16; Evr. 4:12:
 - a. Dacă omul nostru exterior nu este zdrobit, nu poate exista o curgere pură a vieții divine — Ioan 7:38.
 - b. Dacă vrem ca viața divină să fie eliberată din interiorul nostru, trebuie să fim subjugăți în sufletul nostru și să lăsăm duhul să domine și să stăpânească peste orice lucru; atunci viața Domnului va putea curge în afară — Efes. 3:16-17.
 3. Pentru a avea curgerea vieții, este necesar să fim una cu Cristos în moartea Sa eliberatoare de viață; aceasta înseamnă să fim identificați cu Cristosul lovit, reprezentat de stâncă lovită — Ioan 19:34; Exod 17:6:
 - a. Când suntem una cu Cristos ca stâncă lovită, viața divină ca apă vie curge din noi — v. 6; Ioan 7:38.
 - b. Viața noastră umană, viața noastră naturală, trebuie să fie lovită pentru ca apa vie să curgă din interiorul nostru — 2 Cor. 4:10-11, 16.
 - c. Dacă suntem una cu Cristosul lovit, vom experimenta crucificarea vieții noastre naturale și apoi, așa cum viața divină a lui Cristos a curs ca apă vie prin lovirea vieții Sale umane, și noi vom experimenta curgerea apei vieții prin lovirea vieții noastre naturale — vv. 10-12.
- F. Dacă vrem să împărțim viață altora, trebuie să fim conștienți de atacul asupra bisericii prin moarte, porțile Hadesului — Mat. 16:18; Rom. 5:17:
1. Ceea ce este de la Dumnezeu este caracterizat prin viață, iar ceea ce este de la Satan, prin moarte; în biserică tot ceea ce vine de la Dumnezeu este viață și tot ceea ce vine de la Satan este moarte — Ioan 11:25; Evr. 2:14.
 2. Cea mai mare frică a lui Satan cu privire la biserică este rezistența ei la puterea morții pe care o are el — 2 Tim. 1:10.
 3. Viața eternă din noi poate birui moartea atât în noi înșine, cât și în alte membre ale bisericii — 1 Ioan 5:11-13, 16.
 4. Fiind reproducerea lui Cristos ca pom al vieții, noi trebuie să experimentăm viața eternă și să împărțim această viață altora, ca un canal prin care viața eternă poate curge — Ioan 7:37-39; Fil. 1:24-25.